

KTSOİ

KÜKÜRTLÜ TİCARET VE SANAYİ ODASI İLKOKULU

DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROJESİ
"DEDE KORKUT HİKAYELERİ"

KÜKÜRTLÜ TİCARET VE SANAYİ ODASI İLKOKULU DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROJESİ DEDE KORKUT HİKAYELERİ

Hazırlayan : Engin KARAGÖL

Editör : Engin Karagöl , Kükürtlü Ticaret ve Sanayi Odası İlkokulu Öğrencileri

Dilimizin Zenginlikleri Projesi Komisyonu : Ali Osman Köseoğlu, Erdoğan Kaymak, Fevzi Şaka, Feray Yıkan, Buse Malkoç Gündoğar, Engin Karagöl, Dilek Soybilgin

İletişim : Kükürtlü Mahallesi, Kükürtlü Caddesi No:25 16080 Osmangazi / Bursa
(224) 232 2830 [https:// ktsoilkokulu.meb.k12.tr](https://ktsoilkokulu.meb.k12.tr)

2024

AHMET EMİR KARAGÖL

SÖZÜNDE DURMAMAK

Gün doğmadan kervan yol hazırlığına başlamıştı. Oğuz boyları, yola çıkmadan önce yiyeceklerini ve silahlarını yanlarına aldılar. Kervan oldukça kalabalıktı. Aygır sürüleri, deve sürüleri ve koç sürülerinin sesleri her yeri inletiyordu. Silahlı Oğuz gençleri kervanı dikkatli bir şekilde koruyordu.

Öğle vakti gelince kervan başı, kervanın konaklayacağını duyurdu. Herkes yorgun ve açtı. Çadırlar kuruldu. Türkler, göçebe hayatı yaşayan bir millettir. Kadınlar yufka yaptılar. Koçlar kesildi. Yemekler pişirildi. Sofralar kuruldu. Kervandaki bütün insanlar güzel bir şekilde karınlarını doyurdular. Daha sonra kervandaki sürüler otlamaya başladı. Yakındaki pınardan su içtiler. Türkler için at çok değerliydi. Bu yüzden atlarına çok önem verirdiler. Gün batmaya başlayınca, geceyi burada geçirmeye karar verdiler. Gece çadırlarda ateş yakıldı. Oğuz gençleri kopuz çalarak türkü söylediler. Genç kızlar kendi aralarında oynamaya başladılar. Herkes çok mutluydu. Zaman ilerledi ve yatma vakti gelmişti. Gün boyu yorulan insanlar uykuya dalmışlardı. Kervan sürüleri büyük otlakta bulunuyordu. Yüzlerce at, deve, koç, koyun. Türkler yaşamlarını böyle sürdürürlerdi. Gittikleri yerlere, atlarını, sürülerini götürür ve geçici olarak oraya yerleşirdiler. Türkler, atların sayesinde kahramanlıklarını tarih sahnesinde ortaya koymuşlardır. Gece ilerledikçe sessizlik artmaya başladı. Yıldızlar gökyüzünde bir inci gibi duruyordu. Gece, kervan sürülerini koruyan gençler ise aralarında konuşuyorlardı. Birden gençlerden biri : “Arkadaşlar, bura çok güvenli bir yer. Sabaha kadar kervanı beklememize gerek yok. Çadırlarımıza gidip uyuyalım dedi.” İçlerinden biri bu fikre karşı çıktı. Diğer gençler ise bu fikri çok beğendi. Karşı çıkan genç: “Ben kervanı bırakıp uyumam dedi.” Diğer gençler ise çadırlarına gidip uyudular.

Büyük otlakta, garip sesler duyulmaya başlandı. Kervan sürülerini bekleyen genç, sesin hangi yönden geldiğini anlamaya çalışıyordu. Sesler artmaya başladı. Genç, ok ve yayını hazırladı. Gece karanlığında kervan sürülerini ve kendini koruyacaktı. Arkadan gence yaklaşan hırsızlar genci yere düşürerek ellerini bağladılar. Gencin bağırarak, yardım istemesini engellediler. Hırsızlar, kervan sürülerini alarak gecenin karanlığında ortadan kayboldular. Sabahın ilk ışıklarıyla uyanan insanlar, büyük otlakta sürülerini göremeyince birden heyecanlanarak kervan başının yanına gittiler. Kervan başı ise büyük bir şaşkınlık yaşamıştı. Sürüleri nasıl kaybolmuştu? Hemen kervanı koruyan Oğuz gençlerini yanına çağırırdı. Sürülerinin nasıl kaybolduğunu sordu. Gençler önce cevap veremediler. Daha sonra ise, bütün olan biteni anlattılar. İçlerinden birinin, gece kervanı koruduğunu söylediler.

AHMET EMİR KARAGÖL

Kervan başı o gencin kim olduğunu sordu. Ancak genç orada değildi. Hırsızlar kervanı koruyan genci bayılıp, büyük taşın yanına bırakmışlardı. İnsanlar otlakta o genci aradılar. Sonunda bir çocuk , taşın yanında olduğunu söyledi. Genç bulunduktan sonra yüzü yıkanarak ayılması sağlandı. Her şeyi anlattı. Görevlerini yapmayan gençler, büyük hata yaptıklarını anladılar. İnsanlar çok üzüldü. Geçim kaynağı olan sürüleri artık yoktu.

Kervan başı, kara kara düşünmeye başladı. Aklına o zaman bilge bir eren olan Dede Korkut'tan yardım istemek geldi. Dede Korkut zamanın bilge bir kişisiydi. İnsanlar ondan yardım isteyerek ne yapacaklarına karar verirlerdi. Kervan başı, yanına gençleri alarak Dede Korkut'un yanına gitti. Dede Korkut'a olan biten her şeyi anlattılar. Sürülerinin bulunmasını istediler. Dede Korkut, ülke hükümdarı olan Oğuz Kağan'ın yanına giderek çalınan kervan sürülerinin sahiplerine verilmesini istedi. Oğuz Kağan, güçlü, adaletli, kahraman, cesur bir hükümdardı. Kısa bir zamanda sürülerin bulunup sahiplerine teslim edilmesini sağladı.

Dede Korkut, kervandaki gençlere nasihatler verdi: "Ey oğul, sürüdeki atı, evdeki avradı, mızraktaki bayrağı gözün gibi koruyasın. Büyük sözü dinle, muradına eresin. Allah boyunu boy, soyunu soy etsin." Dede Korkut'un duasını alan kervandaki kişiler çok mutlu oldular.

Voilà

ALYA DERİN AK

KAYBOLAN TAY

Bir gün bir at ailesi varmış. Birlikte kervan oluşturup geziyorlarmış. Birden küçük tay renkli, tersten akan şelaleyi görmüş. Çok merak etmiş, kervandan ayrılarak renkli, tersten akan şelalenin yanına gitmiş. Biraz zaman geçmiş ve at ailesi yanlarında Küçük Tay'ın olmadığını fark etmişler. Küçük tayın annesi Beyaz yele ve babası Kara çok endişelenmiş.

Akıllarına çok yakın arkadaşları olan Yılkı Atı Vahşi gelmiş. Hemen Yılkı Atı vahşiyi aramaya gitmişler ve Vahşi'yi bulmuşlar, Vahşi hemen işe koyulmuş. Şelale'nin yanında bir tane ayı varmış, Vahşi o ayıyı cesur olarak çok uzaklara göndermiş. Adaletli olarak yoluna devam etmiş. Sonunda Küçük Tayı bulmuş, anne ve babasının yanına götürmüştü. Anne ve babası çok mutlu olmuşlar. Artık bütün at ailesi yılkı atı Vahşiyeye güçlü ve kahraman diye seslenmiş.

Voila
Ai Artis

HATİCE ERVA SÖKMEN

ADALET ÜLKESİ

Bir varmış bir yokmuş kahramanlıklarıyla ünlü, birçok devlet kurmuş bir millet varmış. Bu millet kurdukları devletlerin hepsini adaletle yönetmişler. Bu ülkelerin insanları kahramanlıklarıyla ve cesur olmalarıyla bilinirlermiş. Bu insanlar ticarete çok önem vermişler. Ticaretlerini kervanlarıyla yapmışlar. Günümüzde bu milleti yüce Türk milleti olarak herkes tanır.

Ali diye bir çocuk varmış. Ali bir gün eve doğru giderken iki adamın kavga ettiğini görmüş. Kavga edenlerden birinin adı Cesur, diğerinin adı ise Adalet'miş.

Cesur;

Benim tarlam daha güzel, benim bitkilerim daha sağlıklı senin tarlandaki gibi kötü değil demiş.

Adalet:

Hayır. Benim tarlam senin tarlandan daha güzel. Senin tarlanın nesini beğeniyorsun demiş.

Ali bunları duyunca kavga edenleri ayırmak istemiş ve ikimizin de tarlası çok güzel demiş.

Cesur;

Hayır onun tarlası böceklerle dolu demiş.

Ali tarlaya bakmış ama bir şey görememiş. Ben bir şey göremiyorum tarla da bakımlı demiş. Diğer tarlaya bakınca bak bu tarla daha bakımsız demiş.

Cesur "aaa o tarla benim tarlam!" demiş.

Ali: Tarlada bitkiler ve sebzeler çok bakımsız ve çürümüşler demiş.

Tekrar kavga başlayınca Ali size bir önerim var 4 gün birbirinizin tarlasına bakmayın sadece kendi tarlanızla ilgilenin demiş. Daha sonra herkes evine gitmiş. Cesur Biraz Düşününce diğer tarlanın daha bakımlı olduğunu ve yaptığıının hata olduğunu adaletli davranmadığını anlayıp arkadaşından özür dilemiş ve tatsızlık sona ermiş.

ZEHRA ATEŞ

Adalet Yolunda Türk

Bir zamanlar, uzak bir köyde yaşayan Türk adında bir çocuk vardı. Türk, herkes tarafından çok sevilen ve cesur bir çocuktur. Cesaretinden dolayı herkes onu köyün genç kahramanı olarak tanırdı.

Bir gün, köylere uzak bir yerden kötü niyetli bir kervan gelmişti. Kervan lideri olan Zorba Bey, köylülere yaklaşıp, "Yarın güneş doğduğunda yine buraya geleceğim ve bütün altınlarınızı bana vereceksiniz, aksi halde evlerinizi yakarım..." şeklinde tehditler savuruyordu. Köylüler evlerinin yakılmasından endişeliydi, çünkü ellerindeki altınları vermek istemiyorlardı. Ancak Türk, kendi adalet duygusuyla dolup taşıyordu. "Sevgili köylüler, hep birlikte bu zorlu durumla başa çıkabiliriz. Bir arada olduğumuzda hiçbir güç bize zarar veremez. Adalet ve dayanışma bizim gücümüzdür. Zorba Bey'e boyun eğmeyeceğiz. Hep birlikte köyümüzü savunacağız, adaleti sağlayacağız!" dedi Türk, köylülere cesaret ve umut aşıladı.

Türk, köylüleri topladı ve köyün lideri olan yaşlı Bilge Han'a gittiler. Türk, "Köylüler olarak bir araya geldik, çünkü köyümüzü tehdit eden Zorba Bey adlı kervana karşı çıkmalıyız. Adaleti savunmalı, haksızlığa izin vermemeliyiz!" dedi. Bilge Han, Türk'ün cesaretini ve adalet sevgisini takdir etti. Bilge Han, "Doğru söylüyorsun Türk, birlik olmalı ve köyümüzü korumalıyız. Şimdi birlikte harekete geçelim ve adaleti sağlayalım." dedi. Bilge Han, Türk ve köy halkını bir araya getirerek bir plan yaptılar.

Ertesi sabah, güneş yavaşça yükselirken Türk ve köy halkı, Zorba Bey'in kervanının karşısına dikildi ve adaleti savunmaya kararlıydı. Türk, Bilge Han ve köy halkı, kervana yaklaştıklarında cesurca durarak kararlı bir duruş sergilediler. Zorba bey ve kervanı köye geldi. Türk en önde, "Adalet için buradayız, haksızlık yapamazsınız!" diye yüksek sesle haykırdı. Bilge Han,

ZEHRA ATEŞ

"Köyümüzü savunmak ve adalet için buradayız. Zorba Bey, halkımıza zulmetmeye hakkınız yok!" diye ekledi. Zorba Bey, ilk başta güçlü olduğunu düşünse de, Türk'ün kararlılığı ve Bilge Han'ın bilgeliği karşısında zor durumda kaldı. Köylüler, birlik içinde dimdik durarak, ellerindeki değerli altınları vermeyeceklerini söylediler. Zorba Bey, karşılaştığı bu kararlı direniş karşısında şaşkına döndü. Türk ve köylüler, güçlü bir duruş sergileyerek adaleti sağladılar. Adaletin kazanmasıyla Zorba Bey ve kervanı, köyden ayrıldı. Türk ve köylüler, birlikte çalışmanın ve adaletin gücünü bir kez daha göstermişlerdi.

Bilge Han, "Evet, başardık. Adaletin ve birliğin gücü sayesinde köyümüz güvende. Türk, senin cesaretinle gurur duyuyoruz. Bir arada olduğumuzda hiçbir güç bizi mağlup edemez." dedi. Köylüler de Türk'e minnettar kaldı ve onu kutladı. Türk ise sadece cesur olmanın değil, aynı zamanda adaleti savunmanın da bir kahramanlık işi olduğunu öğrenmiş oldu.

Voi
Ai Ar

MİNA ÇEVİK

İYİLİK

Ayberk aniden uyandı. Panik içinde bağırılmaya başladı. Bütün ahali Ayberk'in yanına gitti. İlk soruyu yine Basat sordu. Ne oldu Ayberk kâbus mu gördün? Hayır daha güzeli Basat duyduğuna inanamayacaksınız. Ne oldu peki babam mı geldi? Hayır çok iyi bir asker. Buldum! yaşasın abim mi? Evet bildin. Peki sen nereden biliyorsun bunu? Nereden olacak rüyamda gördüm. Herkes gülmeye başlayınca Hatice araya girer arkadaşlar Ayberk haklı Türk askerimiz Bora abi geliyor. Herkes çok sevinir ama Bora çok üzgün bir suratla Basat'ın yanına gelir ve ona şöyle der. Benim maalesef savaşa gitmem gerek, yolumuz buradan olduğu için geçerken bir uğrayayım dedim. Basat şöyle bir cevap verir. Abi sen üzülme Türk askeri pes etmez sen bizim tek kahramanımızsın abi. Bora çok duygulanır. Abi bizim hasta olan bir ninemiz var onu nasıl iyileştirebiliriz? Ben hemen bakıp geliyorum. Nine çok susamıştır ama suyu kalmadığı için içememiştir.. Bora yanına gittiğinde bir şey aradığını anlayıp hemen sordu. Nineciğim ne arıyorsunuz? Çok susadım evladım suyum kalmamış rica etsem su verir misin? Tabi veririm nineciğim kendi suyum versem olur mu? Olur olur çok güzelmiş su teşekkürler yakışıklı. Sağ ol nineciğim. Bak yakışıklı iyilik eden iyilik bulur. Seni de bir iyilik bekler yakışıklı hadi işin vardır, hadi bakalım. Tamam nineciğim Basat ninene bir karışım yapman gerek mavi çiçeği bulup yapın ve ona içirin benim gitmem gerek görüşürüz Basat. Görüşürüz abi. Basat arkadaşlarına dönerek "hadi hemen bulsak iyi olur mavi çiçeği" der. Evet hadi yola koyulalım. Askerler yolda yürürken çok susarlar ve durup suluklarını çıkarırlar ve herkesin suyu bitmiştir. Komutan şöyle der şurada bir kervan var hadi gidelim belki su vardır. Tamam baş komutanım emredersiniz. Güzel genç bir kız onları karşılar ve neden geldiklerini sorar. Biz çok susadık biraz su verir misiniz? Tabi olur hemen geliyorum. Bora'nın aklına nine gelir. Nine iyilik eden iyilik bulur demişti haklıymış. Güzel kız suları verir ve onları davet eder. Komutanım gitmemiz gerek duramayız. Davet için teşekkürler ama gitmemiz gerek hoşçakal. Tamam hoşçakal. Su için teşekkür eder, yollarına devam ederler. Çocuklar dağa varmıştır biraz tırmanıp dinlenirler. Basat şöyle der ben alıp geleceğim. Tamam Basat dikkat et. Basat hızlı bir şekilde mavi çiçeği alıp hemen dağdan iner. Buldum buldum arkadaşlar. Basat dikkat et, kurt! kaçın. Basat kurdu buradan uzaklaştırır ama sonra tepe göz ortaya çıkar ve Basat onu korkutup kaçmasını sağlar. Basat sen bir kahramansın çok cesurdun. Teşekkürler arkadaşlar amacım sizi korumaktı. Bende cesurum bende kahramanım. Merak etme Hatice biz herkese adaletli davranırız.

Voil
Ai Art

CIHANGİR ÖN

ŞİRİN KASABA

Zamanın birinde küçük ama bir o kadar şirin mi şirin bir kasaba varmış. Kasabadaki aileler geçimini çiftçilik yaparak ve topladıkları mahsulleri kervanlar ile satarak kazançlarını sağladılar. Bir de bu kasabanın güzel meydanında oynayan çocuklar varmış.

Gene bir gün çocuklar oyun oynarken, İçlerinden birisinin aklına gelen düşüncesine arkadaşları ile paylaşmış. Herkes çok heyecanlanmış Ve merak etmiş. Uçurtma şenliği yapalım mı?

Diğer çocuklar çok mutlu olmuş ve herkes evlerine dağılmış. Akşam olduğunda çocukların hepsi en güzel uçurtma benim olacak diye güçlü parmakları ile uçurtmalarını yapmışlar.

Sabah olduğunda bütün çocuklar meydan da toplanıp yarışa başlamışlar. Ama bir de ne olsun! Uçurtmanın biri ağacın dalına takılmış. İçlerinden bir çocuk cesur bir Kahraman gibi ağaca çıkıp takılan uçurtmayı almış, ama uçurtma maalesef zarar görüp yırtılmış. Diğer çocuklar o zaman yarış yapmayalım demiş. Uçurtması yırtılan çocuk hayır bu adaletli olmaz! Ama ben hakem olayın yarışı yönetirim diye fikir sunmuş. Böylelikle herkes mutlu olup eğlenceli bir gün geçirmişler.

Voil
Ai Art

AZRA SEVİNÇ

KAHRAMAN TÜRK ÇOCUĞU VE DEDE KORKUT

Bir zamanlar, Türk yurdunun uçsuz bucaksız bozkırlarında yaşayan yoksul bir ailenin, zeki ve cesur bir oğlu varmış. Bu yiğit delikanlının adı Atakan imiş. Atakan, küçük yaşta bile güçlü ve adaletli bir çocukmuş.

Bir gün, Atakan'ın yaşadığı obadan bir kervan uzak bir şehre doğru yola çıkmış. Kervan, el emeği göz nuru ürünlerle doluymuş. Yolda, kervana bir grup haydut saldırmış. Haydutlar, kervanın tüm ürünlerini almışlar ve kervan halkını alıkoymuşlar.

Atakan, bu olayı duyunca çok öfkelenmiş. Haydutların yakalanması ve adaletin sağlanması için harekete geçmeye karar vermiş. Atakan, bir grup arkadaşıyla birlikte haydutların peşine düşmüş.

Atakan ve arkadaşları, haydutları sonunda bir mağaranın içinde bulmuşlar. Haydutlar, Atakan ve arkadaşlarını görünce şaşırılmışlar. Atakan, haydutlara saldırmış ve onları teker teker alt etmeye başlamış.

Haydutların arasında, Atakan'ın daha önce hiç görmediği bir adam varmış. Bu adam, uzun boylu, geniş omuzlu ve güçlü bir adammış. Adam, Atakan'a karşı koymaya çalışmış, ancak Atakan onu da alt etmeyi başarmış.

Atakan, haydutları alt ettikten sonra kervan halkını ve ürünlerini kurtarmış. Kervan halkı, Atakan'a çok teşekkür etmiş. Atakan, kahramanlığıyla tüm Türk yurdunda ünlenmiş.

Atakan, bu olaydan sonra daha da güçlenmiş ve adaleti sağlamak için mücadeleye devam etmiş. Bir gün, Atakan'ın yolu Dede Korkut'la kesişmiş. Dede Korkut, Atakan'ın hikayesini duyunca çok etkilenmiş ve onu yanına almış.

Dede Korkut, Atakan'a adaleti sağlamak ve Türk yurdunu korumak için tüm bildiklerini öğretmiş. Atakan, Dede Korkut'un yanında çok şey öğrenmiş ve bir kahraman olarak yetişmiş.

Atakan, Dede Korkut'un desteğiyle, Türk yurdunu birçok tehlikeden kurtarmış ve Türk yurdunun kahramanlarından biri olarak tarihe geçmiştir.

RANA YUMURTACI

BOĞAÇ HAN ' IN KAHRAMANLIĞI

Bir zamanlar zor şartlardan ve zor sınavlardan geçen Boğaç Han; artık çok güçlü, çok akıllı bir kahraman olmuştur.

Kahramanlık denince ülkede akla Boğaç Han'ın yaşadıkları anlatılmış. Bir kahramanlık hikayesinde şöyledir.

Birgün adamları ile ava gittiklerinde, av sırasında Boğaç Han'ın karşısına kurt sürüsü çıkmıştır. Adamları panikleyip kaçmaya kalkıştığında, kurtlar Boğaç Han'ın adamlarına saldırmıştır. Gücü, akli ve cesur yüreğiyle, kurt sürüsünün dikkatini kendi üzerine çekip, arkadaşlarının kurt sürüsünün saldırısından kurtulmasını sağladı ama bu sefer Boğaç Han kurt sürüsüyle amansız bir mücadeleye girişti. Vücudunda birçok pençe yarası olmasına rağmen, yılmadan, usanmadan kurtları bertaraf etti.

Arkadaşlarını kurtardıktan sonra, günlerce ormanda arkadaşlarıyla kalıp; bilgeliği ve akliyle hareket edip, ormandan topladığı bitkilerden ilaçlar yaparak, arkadaşlarını tek tek tedavi edip eski sağlıklarına kavuşmalarını sağladı. Daha sonra hep beraber Türk kervanına katılmışlardı.

Bu yaşananları; akli ve cesur yüreğiyle nasıl kurt sürüsüyle savaştığı dilden dile yayılmıştır. Böylelikle halk arasında Boğaç Han "KAHRAMAN" ilân edilmiştir.

DEFNE ÇİFTÇİ

ADALETİN ÖNEMİ

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde küçük ama şirin bir köy varmış. Bu köyde iyi kalpli, cesur, güçlü insanlar yaşarmış.

Bir gün karşı köyde bir düğün varmış. Köyde yaşayan insanlar bu düğüne kervanlarıyla gitmeye karar vermişler. Atlarını ve develerini hazırladıktan sonra yolculuğa çıkmışlar... Yolun ortalarına geldiklerinde karşılarına iki köpek çıkmış. Köpeklerden siyah olan:

-Ya bize yemek verirsiniz ya da sizi rahat bırakmayız, demiş. Sarı olan ise "evet" diyerek arkadaşını desteklemiş.

İçlerinden kahraman olduğunu düşünen biri köpeklere vurmak üzereyken, hayvansaver biri "Dur!" diyerek onu durdurmuş.

-Develerimizi, atlarımızı sever ve diğer hayvanları sevmeysek onlara kötü davranırsak adaletli davranmış olmayız, demiş. Atlar ve develer de "evet" der gibi başlarını sallamışlar. Kervandakiler köpeklerle yemeklerini paylaşmışlar ve yollarına devam etmişler.

BUĞLEM ÇANDUR

URUZ'UN TUTSAK OLMASI

Eski zamanlarda bir yörenin hükümdarı olan Kazan Bey varmış. Kazan beyin ise Uruz isimli bir oğlu varmış. Uruz güçlü, cesur bir çocuktur. Uruz çocukluk çağında obada babasına , annesine yardım ederek geçirdi. Tek hayali babası gibi kahraman olmaktır.

Babası ona savaşmayı kılıç kullanmayı yürekli bir asker olmayı çok iyi öğretti. Kazan bey ve oğlu Uruz bir gün kafile ile birlikte kervanları hazırlayıp uzun bir yolculuğa çıktılar. Dağlar , tepeler , çöller aştılar. Ama hiç ummadıkları bir şey fark ettiler. Düşmanlar kabileyi takip ediyordu...

Hemen plan yapıp ellerindeki cephaneler ile siper almışlar.

40 gece 40 gün cenk etmiş olan oğuz boyu bu savaşı kazandılar. Düşman askerler geri çekilmek zorunda kaldı. Uruz kahramanlığı ile herkesin gösünü kabarttı.

Babası : Cengaver bir yiğit dağa yetişiyor dedi. Grurla yolculuklarına devam ettiler.

Dede Korkut yakarış etmiş ve hikaye bitmiş...

Voila
Ai Arti

ASYA NUR BİNALİ

DOĞA BEY OĞLU ATABEY'İN HİKAYESİ

Yeşil vadilerin olduğu suların berrak aktığı kocaman çınar ağaçlarının gölgesinden, göklere uzanan görkemli dağların kıyısında var olan Türk obalarından biridir Doğa beyinin obası. Artarda dizilmiş olan bu Türk obaları kahramanlıklarıyla ve adaletleriyle bağlıdır bir birlerine. Doğa bey oba ahalisini, koruyup kollamaktadır her türlü yardımlarına koşmakta obasıyla iyi geçinmektedir. Doğa beyin oğlu Atabey, büyümüş cesur mu cesur mert mi mert bir yiğit olmuştur. Alp başı olarak obanın yükünü üstlenmiş ve babasına yardım etmektedir. Babası Doğa bey yiğit oğluyla pek bir iftihar eder hep dua eder oğlu Atabeyin doğru yoldan şaşmaması için gaflete düşmemesi için niyetinin her daim iyi olması için vakti geldiğinde yiğit mi yiğit dürüst mü dürüst bir hatunla yuva kurması için. Doğa bey, duasını obasındaki tüm yiğit alpleri ve de obanın güzel mi güzel yiğit hatunları içinde dilemiş Allahtan. Allah kabul eylesin.

Atabey, çok iyi ok atar kılıç tutarmış çok cesur ve de korkusuzmuş bir keresinde ormanda tek başına avlanırken ayı çıkmış karşısına ve çıplak elle ayıyı yere sermiş, postundan da kendisine pelerin yaptırmış, düşmanlarını korkutmak için. Ayı postunu ormanda geçirdiği zamanlar sıcak yorgan olarak ta kullanırmış. Ava çıktığı zaman eli boş dönmezmiş obasına. Getirdiği tüm avı paylaşmış obasıyla. Atabeyin birde çok sevdiği atı varmış atının adı Gügüşmüş. Gügüş at çok heybetli, kuvvetli ve çok akılymış. Altın renginde çok güzel bir atmış. Atabey atını çok severmiş onunla kırlarda koşarmış, rüzgara karşı yarışmış ve çok eğlenirmiş.

Türk obalarının geçim kaynakları güzel mi güzel dokudukları halılar ve kilimlermiş aynı zamanda obalarına dört bir yandan gelen kervanlara konaklama ve güvenlik hizmeti sunarlarmış, kervanların güvenliğinden sorumlu olan Alper kervan yolarını gözetir ve de

ASYA NUR BİNALİ

kollarını. Günlerden bir gün Doğa beyin obasına yüz develik kocaman bir kervan gelmiş. Bu kervan Asya kıtasından geliyormuş. Kervan çok değerli mücevherler ve ipek kumaşlarla doluymuş. Kervanın sahibi olan, Murat bey kızı Kıta hatunla beraber çıkmış yolculuğa. Kıta hatun çok becerikli çokta zekiymiş, babası Murat bey ona çok güvenirmiş tüccarlığı öğrensin, işleri devralsın diye kızını her yere yanında götürürmüş. Kıta hatun uzun yollarda dayanıklı olmayı, işleri ele almayı, çok iyi ok atmayı öğrenmiş öyle ki katıldığı ok atma yarışlarında hep galip olurmuş babası Murat bey her daim gurur duyarmış kızıyla. Fakat bu seferki yolculukları pekiyi geçmemiş. Yolda eşkıyalar basmış kervanlarını. Canlarını zor kurtarmışlar. Türk boylarının adaletine, cesur ve güçlü Alplerine sığınmışlar. Bunu duyan Türk boyları toy ilan ederler. Kervanı eşkıyalardan kurtarmak için Atabeyi görevlendirirler. Atabey Alpleriyle yol koyulmaktadır ki karşısına kıta hatun çıkar ve ben de sizinle geleceğim der Atabey tabi ki böyle bir durum söz konusu olamaz der. Kıta hatun ısrarcı olur Atabey hatunu pes ettiremeyince şart koşar benimle at üstünde yarışıp kazanırsan olur der. Kıta hatun hemen kabul eder çok uzun yol gezdiği için at sürmeyi iyi bilir, fakat Atabeyin bundan haberi yoktur. Yarış yapacakları yere vardıklarında atlarının sırtına çıkarlar Kıta hatun peçesini açar ve bitiş yerini belirler bu esnada Atabey Kıta hatunun gözlerini görür ve çok beğenir. Yemyeşildir tıpkı doğup büyüdüğü obası gibi saçları upuzun ipek gibi ne de güzel hatun der içinden. Yarış başlar, atlar dörtünela koşarlar. Yarışı Atabey kazanır. Kıta hatun çok sinirlenir bunu gören Atabey ona yaklaşır ve şimdi gidiyorum fakat geri geldiğimde seninle evlenmek isterim, senin de gönlün olursa der. Bunu duyan Kıta hatun içinden sevinir ama belide etmez. O kadar kolay değil o işler benim attığım okun üç karı uzaklıktaki nişana okunu isabet ettirirsen anca o zaman gelin olurum sana der ve döner gider. Eşkıyaların inini basan Atabey kervanın tüm mallarını kurtarır ve Alpleriyle beraber obasına geri döner. Murat bey Atabeyi kahraman ilan eder ve dile benden ne dilersen der. Atabey fırsat bu fırsat kızınız Kıta hatunla evlenmek isterim der.

ASYA NUR BİNALİ

Türk beyleri toya toplanır, bütün ahali meydanı doldurur en keskin oklar kınından çıkar en esnek yayla buluşur. Atabey görünür meydanda. Hay de bre yiğitler boş kalmasin meydanlar der dede korkut. Kıta hatun gülümser başaramayacaksın der gibi. Atabey hırslanır yayını çeker iyice gerilen ok yayından fırladığı gibi belirlenen nişana isabet eder, bütün oba halkı alkış tutar çok yaşa Atabey çok yaşa.

Kırk gün kırk gece davullar, zurnalar çalınır Atabeyin ve Kıta hatununun düğününde.

Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine.

BELİNAY BESTE YAVUZ

GEÇMİŞTEN GELECEĞE DEDE KORKUT

Bir zamanlar çok huzurlu ve mutlu bir ülke varmış. Kendi kendine yeten, çocukların oynadığı kahaahalarla çöştüğü güzel bir ülke imiş. Taki düşmanlar gelip savaşmaya başladığında ülkenin huzuru kaçmış. Savaşmaya başlayınca sivil topluluklar kervanlarla güvenli yerlere göç etmeye başlamışlardır. Güçlü, cesur Türk Ordusu kanının son damlasına kadar savaşmaya başlamıştır. Savaştan savaflara katılmışlardır. Katıldığı savaşların bazılarını kazanmış, bazılarını da kaybetmiştir. Ama kahraman ordumuzun tüm zorluklarla mücadele etmiş ve adaleti sağlamak için önemli kazanımlar da bulunmuştur. Yine eskisi gibi hayat sürmek ve sonuna kadar ülkesini vermemek için savaşan kahraman türk ordusu istediklerini aldı ve düşmanları ülkemizden defetti. Eski huzurlu mutlu günlere dönmek için çalışmalar başlamışlardır. Ama bu biraz zordu ama yine de güçlü türk ordusu başarmak için çalışmalar başlamıştır. Sonunda kahraman türk ordusu yine savaşı kazandığı gibi ülkenin huzur ve adaleti sağlamıştır. Ülkede eski hayatına dönmeye başlamış. Çocuklar yine oynuyor, kahaahalarla çosuyordu. Hiç kimse güçlü türk ordusunu yenemez.

DURU KABADAYI

BAMSI BEY'İN OBASI

Bamsı Beyrek obada yaşayan kahraman beylerden biriydi. Obadaki çadırların en büyüğü Bamsı Bey'in çadırıydı.

Bamsı Bey'in oğlu Basat çok cesurdu. Arkadaşlarıyla ormanda gezerken bir aslan yavrusuna rastladılar. Obaya götürüp onu büyüttüler sonra o Basat'ın aslanı oldu.

Bamsı Bey ve Bayındır Han kervanları düzerek uzak diyarlara ticaret yapmaya gittiler. Kervandaki develer güçlü olduğu için çok yük taşırlardı. Kervanın dönüşünü bekleyen çocuklar Aybüke, Banu, Emren ve diğerleri çok heyecanlıydılar. Çünkü onlara hediye getirmişlerdi.

Kervan döndükten sonra Bayındır Bey çocukları etrafına toplayıp tepegöz hikayeleri anlatıp onları eğlendirirdi.

Voil
Ai Art

SÜHEYLA SARRAF

Dede Korkut

Birgün çocuklar araba yarışını sonra aşırı hız yaparak bir hatunun yemeğine çarptılarsa yüzden hatun çok kızdırayım çocuklara birer ceza verdi. Bu yüzden çocuklar ikişer gruba ayrıldılar birinci grup mercimek satacak ikinci grup ise ahır temizleyecekti birinci grup pazara gidiyordu tepegözün karnı açtı bu yüzden yanındaki ona büyük bir et pişirdi tepegöz yedi ama yine de doymadınız yüzden beraber pazara gittiler. Tepegözü gören her kes kaçmaya başladı bir adamın devesi ilerlemiyordu deveyi istediler ama vermedi ve dedi ki bu deve benim tek geçim kaynağım vermem diye cevap verdi. O anda çocuklar mercimekleri tepegöz ve yanındakine fırlatmaya başladı. Sonra tepegöz çocukları kovalamaya başladı çocuklar arabalarına atladılar ve hızla kaçmaya başladılar o sırada tepegöz bir ağacın boş gövdesine atladı o da kayıyordu ileride büyük bir yarık vardı çocuklar orayı geçti ama tepegöz geçemedi yardım edin diye bağırdı ama kimse onu duymadı ve son.

Voi
Ai Art

GÜÇLÜ TEPEGÖZ

Çadırda sıradan bir gündü. Aybüke her yıl olduğu gibi bu yılda balıkları kurutuyordu. Boğaç ve Uraz ise Dede Korkut atalarımızın nasıl savaştığını anlatıyordu.”Kahraman Atalarımız cesur ve adaletliydi.”

Boğaç ve Aybüke çiçekleri ekerken çalılardan arkasından bir anda Tepegöz çıktı ve onları kovalamaya başladı. Tepegöz o kadar güçlüydü ki, onun elinden kurtulmak çok zordu. Hızlıca aralardan kaçıp kurtuldular. Güçlü olmak önemli değil, önemli olan zekice davranmak.

HÜSEYİN MERT ÇETİNER

BOĞAÇHAN' IN KAHRAMANLIĞI

Bir zamanlar güçlü mü güçlü, cesur mu cesur bir çocuk varmış. Bu çocuğun adı Boğaçhan'mış. Boğaçhan obanın yolunu tutmuş. Karşısına bir kervan çıkmış. Boğaçhan:

-Nereye gidiyorsunuz?

Kervanın başındaki şöyle demiş:

-Çin'den Türkiye'ye.

Boğaçhan:

Peki taşıdığınız yük ne?

Adam:

-Atlas Kumaş.

Boğaçhan kervanı obasına davet etmiş. Demiş ki:

-Gelin sizi obamda misafir edeyim.

Adam:

-Tamam, ama sadece bir günlüğüne. Hem bizim içinde iyi olur. demiş.

Boğaçhan kervanı obasına götürmüş. Ama bir sıkıntı varmış. Obadakiler kendilerine daha fazla yemek verirken kervana daha az yemek vermiş. Kervanın başındaki adam çok kızmış. Boğaçhan durumu anlamış. Adama sakın olmasını söylemiş. Obadakilere de adaletli davranmalarını söylemiş. Yemişler, içmişler. Ertesi gün kervan yola çıkmış. Ama yolda giderken haydutlar kervana saldırmış. Bir arkadaşı Boğaçhan a bağırarak "Boğaçhan yetiş! Kervana haydutlar saldırıyor" demiş. Boğaçhan hemen arkadaşlarını toplayarak kervana doğru koşmuş. Boğaçhan ve arkadaşları orada çok büyük bir kahramanlık göstererek kervanı kurtarmış. Obadakiler de Boğaçhan' a "Kahraman" lakabını vermiş.

Voil
Ai Art

DİLRUBA VATANSEVER

SUBUTAY DESTANI

Bir varmış bir yokmuş , evvel zaman içinde kalbur saman içinde pireler berber iken develer tellal iken , ben annemin beşiğini tıngır mıngır salları iken . Uzun zaman önce ,ormanın derinliklerinde bir türk obası varmış , bu obada güzeller mi güzel dillere destan bir Dilruba Hatun yaşarmış. Onun kahraman bir oğlu yaşarmış . Bir gün pembe kanatlı bir Azrail gelmiş ve Dilruba sultanın oğlu Subutaya şöyle demiş “Senin canını alacağım, bu Allahın emridir eğer kimse sana can vermezse seni öldüreceğim” demiş.

Subutay ne yapacağını bilememiş sonra annesi Dilruba sultanın yanına gitmiş .

Annesine Azrailin geldiğini onu öldürmesi gerektiğini onun canı yerine başka biri can verirse onun canını bağışlayacağını söylemiş , annesine canını verebilecekmi diye sormuş.

Ama annesi canını vermek istememiş. Su butay ise babasına sormak istemiş . Babasına gitmiş ve şöyle demiş “Baba bu sabah Azrail geldi ve sesenin canını almam lazım dedi ,eğer aileden biri sana can verirse seni öldürmem dedi. Sen bana canını verir misin?”.

Ama babası da canını vermek istememiş. Subutay Azraile cesur bir şekilde şöyle demiş “Bana beş gün ver , ben o beş gün içinde sana bir can bulacağım” .

O gün Subuta uzak diyarlardaki arkadaşlarına gitmek için bir kervana katılmış .

Az gitmiş uz gitmiş dere tepe düz gitmiş,en sonunda Kaf dağının ardındaki diyara varmış.

Arkadaşlarına gitmiş durumu onlara da anlatmış. Fakat kimse can vermek istememiş.

En son çağre olarak aklına evlatlarının annesi, gözünün nuru mihrima hatun gelmiş.

Yarın ilk işi ona gitmekmiş.

Sabah erkenden yola koyulmuş , atına atladığı gibi yola çıkmış. Atını öyle kamçılarmış ki dağlar geçmiş, dereler geçmiş, tepeler geçmiş atı sanki uçuyormuş. Üç günlük yolu 1 günde tamamlamış.

Mihrima hatun ve kızıyla kavuşmuş. Hanımı Mihrima hatun ve kızı Ayşe çok sevinmiş.

Kızı Ayşe babasına sarılıp öpmüş . Biraz kızıyla vakit geçirmiş .

Sonra Subutay ve Mihrimah hatun konuşmaya başlamışlar.

Subutay şöyle demiş “Hatunum beş gün önce Azrail geldi ve şöyle dedi “Seni öldürmem lazım bu Allahın emridir , ama canının yerine can verirsen seni öldürmem” dedi .

Anama babama gittim . Anam ve babam canımı vermem dediler. Sonra uzak diyarlara

Kaf dağının arkasındaki yiğitlerin yanına gittim . Onlarda Azrailden korktu .

sonra Azrailden beş gün istedim o da verdi . Bende o beş günün üç gününde kervan ettim .

En son çağre senin yanına geldim. Bana canını verirmisin?”.

Hanımı Mihrimah hatun ise bir an düşünmeden “Sen ölürsen ben sensiz bu dünyada napayım, Senin öldüğünü görürsem ben zaten yaşayamam canım sana feda olsun “demiş.

Subutayı o akşam uyku tutmamış, ağlaya ağlaya dua etmiş .

Ertesi gün yine Azraile buluşmaya gitmiş

Subutayı gören Azrail “Canına can getirdinmi?” demiş. Subutay ise “ Evet , bir kişi kabul etti o da benim karım Mihrimah hatun “ demiş “ Ama sadece onu öldürme benim de canımı

al , eğer o ölürse ben napaırım bu dünyada .“ demiş

Sonra ise Azraile ağlaya ağlaya yalvarmış “ne olur bizi öldürme ne olur” demiş

Ama Azrail olmaz demiş . Subutay birkaç kez daha yalvarınca Azrail “ Sana bir gün daha izin veriyorum .

Voil
Ai Art

DİLRUBA VATANSEVER

Ben de bu sırada Allaha sorayım” demiş. O bir gün bitince Azrail ve Subutay aynı yerde buluşmuşlar Azrail Subutaya “Allaha sordum dedi ki “Biraz düşünüyem daha sonra gel.” Ben de daha sonra gittim dedi ki “Tamam o iki kişiyi öldürme ama ona canını vermeyen annesi, babası ve o arkadaşlarına git ve şöyle de “Siz arkadaşım dediğiniz adama niçin can vermediniz “diye sor. Sonra anne ve babasına git ve şöyle de “ Siz biricik oğlunuza nasıl can vermezsiniz “ de “dedi . Ben de gittim ve sordum arkadaşların şöyle dedi ” Biz arkadaşımızı çok seviyoruz o çok cesur ve yiğittir onun korkup can veremediği Azraile biz nasıl canımızı verelim, canımızı veremedik özür dileriz “ dediler. Anana ve babana gittim onlar ise “ Biz oğlumuzu çok seviyoruz, oğlum çok yiğittir korkusuzdur onun korkup ca veremediği Azraile biz nasıl can verelim özür dileriz. Zaten sonra çok pişman olduk sanki hiç ölmicekmiş gibi davrandık gözümüze uyku girmedir , biz oğlumuzun yüzüne nasıl bakarız çok pişmanız “ dediler ben de bunları Allaha söyledim Allah da dedi ki “Subutaya sor bakalım ,ona can vermeyenlerin zamanında çok kahramanlıklar yapıp canlarını kurtarmıştı bakalım adalet yerini mi bulsun yoksa bunları affedebilecekmi “dedi .

Bende sana soruyorum adalet yerinimi bulsun yoksa affedebilecek misin “ subutay ise hayır onlara bir şey yapma “ dedi . Azrail ise ısrarla “Farkındasın dimi anan baban ve arkadaşların sana bir canını vermediler “ dedi.

Subutay ise yine reddetti . Azrail ile Subutay oradan ayrıldılar . Subutay çok sevinmişti obaya dönüp Hatunu Mihrimaha müjdeli haberi verdi . O gece rahat bir uyku çektiler, ertesi gün ise dillere destan sofralar kurup uzak diyarlardaki dostlarını bile bu Halil İbrahim sofrasına davet ettiler. Bu sofraya kırk gün kırk gece boyunca kalkmadı.

Onlar erdi muradına, Biz çıkalım kerevetine.. Gökten üç ma düşer biri destanı sevene biri destanı düşünene biride değerini bilene..

SON...

Voil
Ai Art

BERK CAN ŞANLI

DEDE KORKUT HİKAYELERİ

Karakağan ve akyus usta bir şeyden kaçıyolardı . Dede korkut karakağanı yakaladı. Ve onu sakinleştirmeye çalıştı.Akyus usta dede korkutun yanına geldi ve dede korkut yine bu karakağan senin sözünü dinlemiyormu dedi. Akyus usta yok bu sefer öyle bir şey değil dedi.Dede korkut ne oldu peki kurt çakal başka bir hayvanmı korkuttu sizi.Akyus usta yok dede korkut onlarda değil daha fena.Bir haydut ince suya bir köprü yapmış ama ince suya köprü yapılmazki suyu zaten az işte işin garip yanında o ya. Sırf üzerinden biri geçsin de haraç alıyım diye yapmış.Adı da deli dumrul . Demek Adı deli dumrul . Hıı ücretsiz geçiyorsunuz demek ha bu çocukları hafife almakla hata etmişim fakat bunun cezası ağır olacak .Demek kazılık dağa gidiyorsunuz.O kayaları avucumun içi gibi bilirim. Kazılık dağda sizi kim bekliyor görüceksiniz . Dede korkutun bahsettiği kayalıklar bunlar olmalı . haklısın kazılık dağın en dik kayalıkları bunlar olmalı.Hadi ozaman tırmanın.E tabi senin için söylemesi kolay yıllardır ormanda yaşayan sensin dikkatli olun sakın aşağıya bakmayın .Sanırım şifalı otu burda bulucuz şu şifalı ottan deli dumrula da götürsek iyi olur belki deliliğede iyi geliyordur bizi elin den kaçırdığı için uzun bir süre kendine gelemiyecek. Tırmanın bakalım.Hadi biraz acele edin . Mavi çiçek bulararda biyerde olmalı . Bir kartal yuvası bugün şanslı günümdeyim içimden bir ses yalnız olmadığımızı söylüyor keskin göz Aybuke haklısın galiba keskin gözde bir şey sezmiş olmalı bu onun uyarı çığılığı . Dikkat edin buda neyin nesi böyle . Neler oluyor basat .Hadi çabuk bu büyük kuş kuşların hakanı dikkat edin geliyor . Bir kartal bu üstelik çok büyük . Urus dikkat et . Aybüke Urus dikkat edin tutuyorum sizi . Aybüke sıkı tutun . Aybüke Urus sıkı tutun yine geliyor . Çekiyoruz sizi dayanın dikkat edin geliyor .Keskin göz yapma keskin göz uzaklaş burdan hayır olamaz keskin göz üzülme urus keskin göz çok güçlü bir şahindir . Onu mutlaka bulu çağız heyelanmı oluyor bu kayalar da nerden geldi . Hahaa bana zarar vermek ha bunun bedelini ödüyüceksiniz . Son gülen iyi güler hahaa haha . Deli dumrul bu bizi takip etmiş bu kayalarla bizi ezicek . Alın bakalım . Bu adam çıldırmış onu durdurmalıyız ben biran aşağıya inip keskin gözü bulmam lazım . Aklıma bir fikir geldi evet şimdi görürsün sen demek bu yüzden bize saldır dı sadece yavru larını korumaya çalışı yormuş merak etme onlar güvende ben senin dostunum sana zarar vermem benden korkmanıza gerek yok söz veriyorum şimdi oldu artık tamamen güven deşiniz aa mavi çiçek işte burda teşekkür ederim kartal . Bak bak buraya koca bir kuş konmuş . Lütfen bırakın beni nolur ben ettim siz etmeyin . Bizi nerdeyse uçurumdan aşağıya yuvarlıyaktın şimdi neden bizde

BERK CAN ŞANLI

aynısını yapmayalım . Lütfen siz benim gibi değilsiniz biliyorum iyi çocuklarsınız çok üzgünüm ben bir anda öfkeme yenik düştüm fakat beni kurtarırsanız iyi bir dost kazanmış olursunuz . Hadi turalım onu . Tekrar bizi uçurumdan atmıcağını nereden bilerim ona güvenemeyiz. Size söz veriyorum lütfen . Hadi yardım edelim onun böyle aşağı düşmesini bekleyemeyiz bundan böyle beni en yakın dostunuz bilin hepinize ayrı ayrı can borcumu ödüycem başat bunlar aradığımız çiçekler nerde buldun kartal yuvasının hemen yanında buldum .

ÖZÜM ŞENGEL

BAMSI BEYREĞİN CESARETİ

Bayındır Han, herkese kıyafet dağıtmış ve yemek ısmarlamış. Herkesin yemeğini eşit dağıtmış çünkü O adaletli birisiymiş.

Bir gün, deve kervanı ile yola çıkmışlar. Yolda hırsızlar, Banu çiçeğin çantasını çalmışlar. Bamsı Beyrek, hemen onları kovalamaya başlamış. Hiç korkmadan üzerlerine atlayıp çantayı almış çünkü cesur ve güçlü birisiymiş. Banu Çiçek bu kahramanlığı için O'na teşekkür etmiş.

Voil
Ai Art

SÜMEYYE PEKUYGUN

DEDE KORKUT

Bugün ova çok neşeliydi çünkü Ramazan Bayramıydı.Çocuklar neşeyle etrafta koştururlar,çadırları sıra sıra gezip kapılarını çalıp şeker isterdiler.Yöresel yemeklerimizden sarma, cevizli lokum,baklava ve daha birçok yemek vardı.

İftar saati geldiğinde herkes masaya oturunca Dede Korkut Ramazan duası yaptıktan sonra yemek yenmeye başladı.

Kervan çok mutluydu güzel çok neşeli bi akşam geçirmişlerdi.Basat,Aybüke,Uruz ve Boğaçkan Ramazan Bayramlarını kutlayıp evlerine gittiler.

Voilà
Ai Artist

TOPRAK SARI

BOĞAÇ HAN'IN KILIÇ KUŞANMASI

Boğaç Han, Oğuz boylarının cesur ve güçlü beylerindendir. Bir gün, babası Uruz Han, onu yanına çağırır. Ona artık büyüdüğünü ve kılıç kuşanması için bir kahramanlık sınavından geçmesi gerektiğini söyler. Babasının atıyla, dağın diğer tarafında bulunan gölün kenarında, dallarında birçok kılıç asılı olan bir ağaç vardır. Bu kılıçlardan birini seçip, ağaçtan almalıdır. Ama bu kılıçları koruyan bir de dev vardır. Kılıcını alabilmek için dev yenmesi gerekecektir.

Boğaç Han, dev yenip, kılıcını almayı başarır, kılıç kuşanmış olacaktır.

Bunu duyan Boğaç Han, sınav için hazırlanmaya başlar.

Babasının atına biner ve yola çıkar. Dağın diğer tarafına geçtiğinde ağacı görür. Ağacın dallarındaki kılıçlara bakar. Kılıçlardan biri, diğerlerinden daha parlak ve daha güzeldir. Boğaç Han, o kılıcı seçer ve ağaca yaklaşır. Ancak, tam o sırada, dev ortaya çıkar, Boğaç Han'a bağırr:

-Hey, kimsin sen? Burada ne işin var? Bu kılıçlar benim, onlara dokunma!

Boğaç Han, devin sözlerine aldırılmaz. Bu sırada dev saldırmaya başlar ve Boğaç Han'ı yakalamaya çalışır, ama başaramaz. Boğaç Han, devin bacaklarına vurarak onu yere düşürür. Devin üzerine atlayarak ağaca koşar. En parlak kılıcı alır ve kılıcını kuşanır. Babasının atına binerek evine geri döner.

Boğaç Han'ı gören babası çok sevinir onu tebrik eder.

Oğuz boyunun kervanları önünde kılıç kuşandığını ilan eder. Herkes, Boğaç Han'ı alkışlar.

Boğaç Han, adaletli bir sınavdan geçerek, kılıç kuşanan bir Türk yiğidi olarak, Oğuz boylarının hizmetine başlar.

GÖRKEM MURAT

URUZ'UN TUTSAK OLMASI

Eski zamanlarda bir yörenin hükümdarı olan Kazan Bey varmış. Kazan beyin ise Uruz isimli bir oğlu varmış.Uruz güçlü, cesur bir çocuktur. Uruz çocukluk çağında obada babasına , annesine yardım ederek geçirdi.Tek hayali babası gibi kahraman olmaktır.

Babası ona savaşmayı kılıç kullanmayı yürekli bir asker olmayı çok iyi öğretti. Kazan bey ve oğlu Uruz bir gün kafile ile birlikte kervanları hazırlayıp uzun bir yolculuğa çıktılar. Dağlar , tepeler , çöller aşılar. Ama hiç ummadıkları bir şey fark ettiler.Düşmanlar kafileyi takip ediyordu...

Hemen plan yapıp ellerindeki cephaneler ile siper almışlar.

40 gece 40 gün cenk etmiş olan oğuz boyu bu savaşı kazandılar.Düşman askerler geri çekilmek zorunda kaldı.Uruz kahramanlığı ile herkesin gögsünü kabarttı.

Babası : Cengaver bir yiğit dağa yetişiyor dedi. Grurla yolculuklarına devam ettiler.

Dede Korkut yakarış etmiş ve hikaye bitmiş...

HİRA GÜLER ÇELİKALP

YARIŞ

Bir zamanlar bir deve kervanı varmış. Deve kervanında Ali, Zeynep, Ela ve Doruk adında 4 arkadaş oyun oynuyorlardı birde akıllarına kaykay yarışı yapmak geldi .Çocuklar kaykaylarının kendi elleri ile yaptıkları için çok heyecanlıydılar. Kendi aralarında 2 gruba ayrılmışlardı.1. grupta Zeynep ve Ali 2. Grupta Ela ve Doruk olmuştu. Başlangıç noktası olarak Kara Dağ olarak belirlemişlerdi. Yarışma başladı çocuklar çok heyecanlıydılar , kaykayı sürdürdüklerinde bir de ne görsünler karşılarında dere Ali, Zeynep nasıl geçeriz diye aralarında konuşmaya başlamışlar derenin her yerine bakmışlar ama karşıya geçememişler yanlarına gelen Ela ve Doruk derenin karşısına nasıl geçeriz diye onlarda kendi aralarında konuşmaya başlamışlar birden Ela derenin içinde bulunan büyük kayaları fark etmiş Doruk ile Ela ellerine aldıkları kaykayı derenin içinde bulunan kayaların üzerinden zıplaya zıplaya karşıya geçmeyi başladılar. Zeynep ve Ali de onları takip ederek karşıya geçtiler.

Ela ve Doruk önder giderlerken bayırdan kaykay ile hızla gitmeye başladılar o sırada kaykayın tekerleği fırladı Ela ve Doruk çimenlerin üzerinde yuvarlanmaya başladılar, yardımlarına Zeynep ve Ali koşmuştu neyse ki Ela ve Doruk da bir şey yoktu ,kaykayın tekerleği yerinden fırlamıştı hep birlikte tekerleği aramaya karar verdiler herkes dağıldı tekerleği arıyorlardı birden Ali seslendi buldum buldum diye, herkes Alinin yanına gelince birde ne görsünler tekerlek bir ağacın dalına takılı kalmış şekilde gördüler, acaba tekerlek nasıl ağacın dalına takılı kaldı diye koşturmaya başlamışlar.

Zeynep bence bayırdan aşağı giderken taşın birine takıp fırlamıştır dedi.

Doruk bence ağaçtan ağaçta fırlayıp dala takılmıştır dedi.

Ela kocaman bir kayanın üzerinden hızlıca çarpınca bir ağacın dalına katılmıştır dedi.

Ali arkadaşlar tekerlek nasıl ağacın dalına nasıl takıldığı önemli değil önemli olan tekerleği nasıl oradan alıcaz dedi. Hep birlikte ağacın etrafında dolaşmaya başladılar .Kendi aralarında konuştular ama nasıl yapacakları hakkında kimsenin fikri yoktu u.Ağacın altına oturdular kara kara düşünürken Zeynep yerinden fırladı ben buldum diye ben ağaçta tırmanırsam tekerleği size veririm dedi ,başladı ağaçta tırmanmaya ama ağaç çok büyüktü, Zeynep çok uğraştı ama yapamadı.Ela bence tek başımıza tırmanmakla olmayacak ,Doruk ağacın yanına yaslanırsa Alide bizim yardımımızla Doruğun omuzlarına çıkarsa bence tekerleği alabiliriz dedi .hep birlikte Elanın dediğini yaptılar zor oldu ama ağacın dalına takılan tekerleği hep birlikte yere indirdiler yardımlaşmanın ne kadar güzel bir şey olduğunu tekrar hatırladılar.

Yarışma deve kervanın yanında bitiyordu, sizce yarışmayı kim kazandı? Tabiki yardımlaşma kazandı . Arkadaşlarımıza her zaman yardım etmeliyiz her zaman iyilik kazanır tabiki ;

Ela ,Ali ,Zeynep ve doruk böyle yarışmalar yapmaya devam ettiler.

İLYAS ORHUN SALARCI

DEDE KORKUT

Boğaçan, Uruz, Aybüke ve Basat 4 iyi arkadaşlardı. Bu arkadaşlar bir gün araba yarışı yapmak istiyorlardı. Ama o zaman ki araçlarla günümüzdeki araçlar çok farklıydı. O zaman tahtadan araçlar vardı. Şimdi sanal ağlarla oluyor. Sonra 4 arkadaş yarış yaparken önlerinde duran tarhana kazanına çarparlar. Oradaki kazan sahibi tanıdıklarıydı ve onlara ceza olarak Aybüke ve Uruz'a tarhana satma, Basat ve Boğaçan'a ahır temizleme verdi. O sırada açlığıyla tanınan Tepe Göz ve arkadaşı ile birlikte yemek yiyorlardı. Sonra Tepe Göz arkadaşına : "Haydi senle birlikte bir deve bulalım " dedi. Arkadaşı: "Olsa olsa deve pazarda olur." dedi. İki arkadaş birlikte pazara gider ama bu iki arkadaş kötü insanlardır. Pazara varmışlar. Pazarda bir tüccarın önünü keserler ve ondan devesini isterler. Adam ağlamaklı bir sesle:

"Yapmayın o benim ekmek tekmem, o olmazsa ben geçimimi sağlayamam." demiş. Ama arkalarında onları izleyen Aybüke ve Uruz birden çıkıp tarhanaları atmaya başlamışlar. Tepe Göz birden onları kovalamaya başlamış. Onlar kaçıyor Tepe Göz kovalıyor en sonunda yol bitiyor çocuklar atlıyor ama tepegöz aralıktaki kalıyor...

SİMAY DOĞANTEPE

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde , develer tellal iken pireler berber iken, meydana çıktığında yiğit , sofrasını açtığında cömert, anaya ataya hürmetli, kardeşine muhabbetli, aman diyene merhametli eski Türk boylarından Oğuz boyunun hikayelerini anlatan bilge bir Dede Korkut yaşarmış.

Dede Korkut'un yaşadığı oba çok küçük, çok temiz, yeşilliği bol bir yermiş. Dede Korkut bir sabah uyanmış kahvaltısını yapmış, üstünü giyinmiş dışarı çıkmış. Çıkınca gördüklerine inanmamış:

-Aman Allahım ! Neler oluyor böyle?

Her taraf pis, yeşillikler solmuş, yaz ayı olmasına rağmen hava buz gibiydi, köydeki göl de simsiyah olmuştu. Dede Korkut korkuyla seslendi:

-Banu Çiçek ! Banu Çiçek! Koş, neler oluyor böyle?

-Banu Çiçek: Ne olsun Dede Korkut birileri gelmiş çevre kirliliğine sebep olmuş.

Dede Korkut hemen obadaki insanları bir araya toplamış. Böyle giderse köyümüzü kurtaramayız ama Kaf dağının ardında; Bursa ili vardır, bu ilde kocaman bir dağ var. Adı da Uludağ. Onun en tepesindeki gölde nilüfer çiçekleri açar. Bu çiçekten gölümüze koyar ve çiçeği yaşatabilsek, gölün suyu bizi çevre kirliliğinden kurtarmak için bir umut olur demiş.

Köyün yiğit ve güçlü gençlerinden oluşan bir kervan hazırlamışlar. Kervandaki atların bazılarına yiyecekler, bazılarına kıyafetler, bazılarına da silahlarını sarmışlar.Düşmüşler yola.

Az gitmişler uz gitmişler dere tepe düz gitmişler, İki gece bir de gündüz gittikten sonra Bursa iline varmışlar. Yolda karşılarına bir çocuk çıkmış.

-Yiğitler nereden gelir nereye gidersiniz ? Diye sormuş kervandakilere çocuk.

Kervandaki yiğitlerden biri olanları anlatmış.

Çocuk: -Aman Allah'ım, demiş. Bursa'da böyle bir şey olsa yaşayamayız deyince kervandakiler aralarında gülüşmüşler. Kervandaki yiğitlerden biri söyle bakalım çocuk senin adın ne demiş?

-Benim adım Kahraman Boğaç, diye cevap vermiş.

Kervandaki gençlerden Balaban:

SİMAY DOĞANTEPE

-Hadi o zaman Kahraman Boğaç bizi Uludağ'a götür demiş.

Başlamışlar Bursa şehrinde yürümeye , şehirde yürüdükçe Kahraman Boğaç'ın ne demek istediğini anlamışlar. Bursa şehrinin sokakları tertemiz, etrafı yemyeşilmiş, kelebekler mutluluktan uçmuyor ;adeta dans ediyormuş. İnsanların yüzünde güzel bir gülümseme ve mutluluk varmış. Kervan halkı yol gittikçe başları yere eğilmiş. İnsanları görünce yaşadıkları yere kendilerinin de sahip çıkmadığını fark etmişler. Yavaş yavaş çevre kirliliğine sebep olanın aslında kendileri olduğunu görmüşler.

Uludağ'a çıkarken karşılarına bir ceylan çıkmış ,Kahraman Boğaç hemen koşmuş, ceylanın ayağı yaralı imiş.

-Ey kervandaki yiğit ağabeylerim, herkes taşıdığı sudan adil bir şekilde bir damla verirse bu ceylan hemen iyileşir, demiş.

Kervandaki herkes bir birine bakmış. Herkes suyundan alıp bir damla su vermiş. Ceylan hemen iyileşmiş.

Birden bire bir rüzgar çıkmış, ortalık toz duman olmuş. Bir de bakmışlar ki ceylanın yaralı ayağının dibinde Dede Korkut'un bahsettiği nilüfer çiçeği duruyormuş. Şaşkınlıkla birbirlerine bakmışlar.

Olanları anlamaya çalışmışlar. Kahraman Boğaç kahkahalarla gülmeye başlamış.

Dede Korkut atam siz gelmeden evvel haber etti: Köyü temiz tutmayan , çevreye iyi davranmayan yiğitlerimiz var. Onlara bir ders vermek için iliniz Bursa'ya gönderiyorum, herkes birbirinin yaşam hakkına adil davranmıyorlar deyince; benim büyüklerimin aklına da böyle bir oyun geldi. Şimdi bu nilüfer çiçeğini alın köyünüze geri dönün. Çiçek büyüdükçe yaşadığımız yere daha saygılı olacaksınız, herkes birbirinin hakkını savunursa da mutlu bir köy olacaksınız deyip, küçücük boyu ile kocaman ağabeylerine güzel bir ders vermiş.

Yiğitler köye gelince Dede Korkut'un elini öpmüşler.

-Bundan sonra köyümüzde temizlik, sevgi, adalet, kardeşlik ve en önemlisi hep saygı olacak demişler.

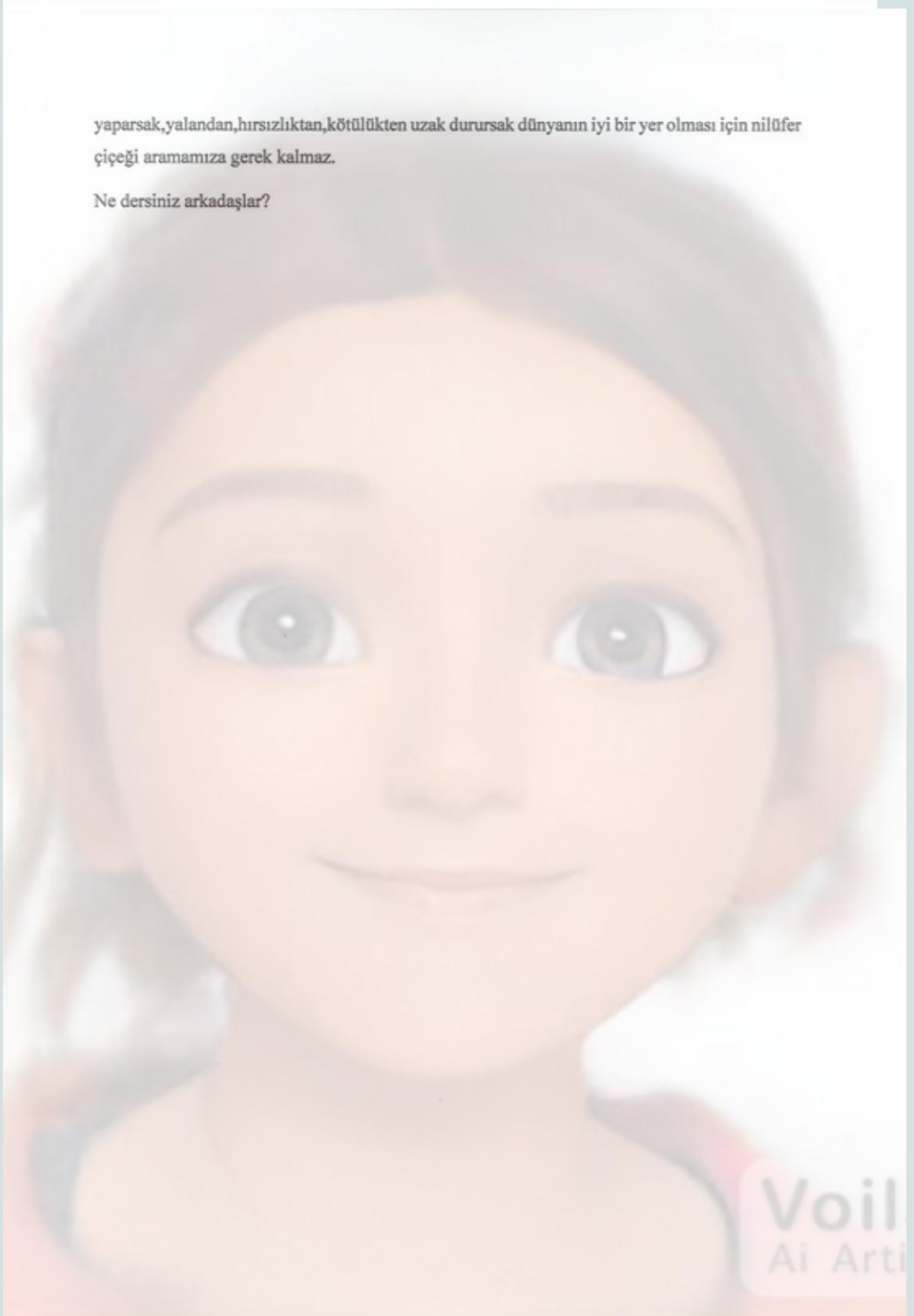
Dede Korkut gençlerin aldığı ders karşısında bu Türk yiğitleri ile gurur duymuş.

Bizlerde küçüklerimize sevgili, büyüklerimize saygılı, yaşadığımız yere duyarlı, insanlara güzel kalplerle yaklaşırsak, yaptığımız iş ne olursa olsun dürüst ve en doğru şekilde işimizi

SİMAY DOĞANTEPE

yaparsak,yalandan,hırsızlıktan,kötülükten uzak durursak dünyanın iyi bir yer olması için nilüfer çiçeği aramamıza gerek kalmaz.

Ne dersiniz arkadaşlar?

Voil
Ai Arti

SELİN MİRA UL

KAHRAMAN ÇOCUKLAR

Günlerden birgün üç arkadaş tüm cesaretini toplayıp dağa çıkmaya karar vermişlerdi.Dağın üstünde çok değerli bir hazine olduğunu düşünüyorlardı ve hazineyi bulmak için yapmaları gerekenleri planlıyorlardı. Bu hazineyi bulduklarında kahraman olacaklarını düşünüyorlardı bunun cesaretiyle yola koyuldular,durmadan yürüdüler.

Dağların tepelerinin arasında ilerlerken ileride bir adamın uçurumun kenarındaki dala takıldığını ve yardıma ihtiyacı olduğunu fark ettiler.Hemen adamın yanına koşup güç birliği yaparak adamı bulunduğu zor durumdan kurtardılar,.Adam çok mutlu olup çocuklara teşekkür etti ve onlara cebinden çıkardığı küçük birer hediye verdi.

Bir insanın hayatını kurtarmak çocuklar için zaten bir hazine değerindeydi.Bu durumdan çok etkilenen çocuklar akşam olmadan evlerine dönerken yolda Dede Korkut ile karşılaştılar ve yaşadıkları bu olayı anlattılar.Dede Korkut onlara asıl kahramanlığın bir insanın hayatını kurtarmaya yardım etmek olduğunu söyledi ve çocuklar bir kez daha çok mutlu oldular.

DURU ECE SÜTCÜ

ADALET KERVANI

Bir zamanlar, Anadolu'nun uçsuz bucaksız bozkırlarında göçebe bir hayat süren Oğuz boyları vardı. Bu boylar arasında cesareti, kahramanlığı ve adaletiyle nam salmış yiğit bir delikanlı yaşarmış. Adı Dağhan Mete'ymiş. Dağhan Mete, cesareti ve gücüyle boylara saygı duyulan bir yiğitmiş. Bir gün, Dağhan Mete ve onun sözünü dinleyen diğer Türk boylarındaki kahraman yiğitler, otlakların kurumasından, yetiştirdikleri hayvanların ihtiyaçlarını karşılayamaz olmasından, ormanların düşman boyların işine gelecek şekilde kesilmesinden ve yöneticilerin adaletsizliklerden bunalmışlar.

Halk fakirlik içindeymiş, zenginler ise daha da zenginleşiyormuş. Yöneticiler adil olmak yerine akrabalarına geniş otlaklar veriyor, su kaynaklarını para karşılığında yabancılara satıyor, pazara çıkardıkları ürünler için yüksek vergiler alıyorlarmış. Hak ve adalet kavramlarının üstünlüğü yerini zulme bırakmış.

Dağhan Mete, bu duruma daha fazla dayanamamış ve adaleti aramak için bir kervan hazırlamaya karar vermiş. Kervana katılmak isteyen herkese kapılarını açmış. Zengin, fakir, yaşlı, genç herkes kervana katılmış. Kervanın amacı, Anadolu'yu dolaşarak adaletsizlikleri açığa çıkarmak ve ihtiyaç sahiplerine yardım etmekmiş.

Kervan yolculuğa çıkmış. Fakat yolculuk kolay olmamış. Engebeli arazilerden, çöllerden ve dağlardan geçmişler. Yol boyunca haydutlar kervana saldırmış, açlık ve susuzluk çekmişler. Fakat Dağhan Mete ve yanındaki yiğitler cesaretlerini kaybetmemişler. Her zorluğu üstesinden gelmeyi başarmışlar.

Kervan her uğradığı yerde adaleti sağlamak için çalışmış. Yöneticilerin savurganlıklarını yakınlarına tanıdıkları imtiyazları, aldıkları yüksek vergilerle yurtlarında yaşayanlara iy davranmadıklarını anlatmışlar. Haksızlığa uğrayanların sesini duyurmaya çalışmış, zulm engellemek için uğraşmışlar. Dağhan Mete'nin kahramanlığı ve adaleti dillere destan olmuş. Herkes onu bir umut ışığı olarak görmeye başlamış.

Kervan sadece adaleti sağlamakla kalmamış, aynı zamanda insanlara nasıl onurlu bir şekilde hayatta kalacaklarını da öğretmeye çalışmış. Dağhan Mete, ticaret yollarının güvenliği sağlamış ve yeni ticaret anlaşmaları imzalamış. Halk, Dağhan Mete'nin bu çabaları sayesinde boyların refahının artmasının ve bolluk içinde yaşamının nasıl mümkün olacağını anlamış.

DURU ECE SÜTCÜ

Dağhan Mete ve kervanı Anadolu'yu dolaşarak adaleti ve özgürlük fikrini her yere yaymışlar. Yöneticiler, Dağhan Mete'nin bu faaliyetlerinden rahatsız olmuşlar ve hak etmedikleri halde para verdikleri kötü niyetli kişilerin her yerde Dağhan Mete hakkında yalan ve uydurma dedikodular yaymalarını istemişler. Ancak geniş halk toplulukları bu oyuna gelmemişler. Çünkü Dağhan Mete'nin onlara doğru yolu gösterdiğini ve bu kötü durumdan kurtulmanın yolunun birlik ve beraberlikten geçtiğini öğrenmişler.

Dağhan Mete'nin kervanı bir süre sonra orduya dönüşmüş. Eli silah tutan herkes bu orduya katılarak kendilerini açlığa ve sefalete yenik bırakan yöneticilerine isyan etmişler. Yurtlarının her yerinde mücadele etmişler ve yaşanan zulmü sonlandırmışlar.

Artık her isteyen hayvan besleyip ürünlerini pazarlarda satmaya başlamış, otlakları özgürce kullanmış, hiç kimseye boyun eğmeden özgürce yaşamışlar. Dağhan Mete de bir kahraman olarak tarihe geçmiş ve hikâyesi nesilden nesile aktarılmış.

Dedem Korkut Türklerin "Nardoğan" toyunda boy boylayıp soy soylamış. Dağhan Mete'nin kahramanlıklarını anlatmış, hikâyenin sonunda şu sözleri söylemiş: "Ey yiğitler, Dağhan Mete'nin hikâyesinden ders alın. Adaleti her zaman ön planda tutun. Cesaretli ve merhametli olun. Zulme karşı başkaldırın. Unutmayın, birlik ve beraberlik ile her zorluğun üstesinden gelebilirsiniz."

HALİL MERT RÜZGAR

Dede Korkut ve Haydutlar

Bir gün Türk topraklarında bir adam kervanıyla Dede Korkut'un yanına aceleyle geldi ve sorunu anlattılar. Yolda gelirken haydutlar saldırmıştı bunu duyan Dede Korkut hemen diğerlerine haber vermişti. Dede korkut adalet için yola koyuldular. Saatlerce aradıktan sonra haydutları buldular ve cesurca onları yakalamak için peşlerine takıldılar. Onları fark eden haydutlar kaçmaya başladı. Dede korkut ve diğerleri kahramanca onların peşinden gitti. Bir süre sonra haydutları dağda kapana kısırdılar. Haydutlardan çaldıkları eşyaları geri aldılar ve onları cezalandırdılar. Böylece ne kadar güçlü olduklarını kanıtladılar.

Voil
Ai Art

SARA PEKER

Dede Korkut Hikayeleri

Bir gün çocuklar toplanmışlar tahtadan yapılmış 2 kişilik bir yarış arabasına binmişlerdi.Evet herkezin tahmin edebileceği birşeydi yarış yapacaklardı ! Bu yarışın kurallarından biri ADALETİN birparçasıydı. Hepsi birbirinden hırslı ve eminde hepsi yerlerine geçip yarışmaya başlayacaktı ki! -durun! Şu daldaki kuşa bakın çok güzel. Dediler gözleri kamaşmıştı çocukların kuş okadar etkileyici ve güzel diki gözlerini kuştan ayıramadılar -hadi gelin! Hatuna giderek ekmek kırıntıları alalım dediler. Çocuklar kuşu yanına alarak hatunun yanına yolu tuttular ve çocuklar dedikleri gibi hatunun yanına ulaştılar. -Hatun bir güzel mi güzel kuş buiduk.zahmet olmazsa bize ekmek kırıntıları verir misin? -Tabikide veririm kuş çok acıkmış olmalı dedi ve ekmek parçacıklarını çocuklara verdi bir çocuklara baktı çok yorulmuşlardı yarış arabalarını KERVAN gibi taşımışlardı -çocuklar çok yorulmuş olmalısınız gelin de birazcık oturun soluklanırsınız -teşekkür ederiz hatun ama gitmemiz gereken çok yol var dediler. Ve yollarına dağ taş kar demeden KAHRAMAN gibi kuşu yuvasına götürmek için yolu tuttular zaten gerçek bir TÜRK vatanından böyle birşey beklenirdi kuş çok acıkmıştı yemeğini hemen bitirmişti çocuklar çok yorulmuştu GÜÇLÜKLE yolu sonunda bitirdiler çok CESURLARDI millet şaşmıştı ve sonunda kuşu yuvasına götürmüşlerdi ve yolu gittikleri gibi dönüp bu DEDE KORKUT HİKAYESİDE böyle başlayıp bitmiş

